

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/352/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816200185
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816200185.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: I. C. M. a.s., so sídlom v O., M. námestie XX, IČO: 35 923 130, zast. JUDr. Jánom Šoltéšom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P.O. BOX 205, proti žalovanej: L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., E. XX/XX, o zaplatenie 355,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. apríla 2016, č. k. 12C/4/2016-34, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania **potvrdzuje**.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 355,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 03.02.2013 do zaplatenia, všetko v 30 eur mesačných splátkach, počnúc mesiacom jún 2016 až do úplného zaplatenia dlhu vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého dlhu, v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. V rozhodnutí konštatoval, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia žalovanej sumy ako vrátenia dlhu zo zmluvy o bezúročnej pôžičke. V priebehu konania žalovaná žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu uznala, žiadala však, aby jej súd umožnil žalovanú istinu aj s príslušenstvom zaplatiť v mesačných splátkach z dôvodu, že je nemajetná, bez úspor, je poberateľkou starobného dôchodku, ktorý poberá kvôli exekúciám len v sume 360 eur mesačne. Manžel jej zomrel, v súčasnosti žije so synom, ktorý má príležitostné práce. Len za byt hradí mesačne sumu 260 eur. Jej situácia je zlá, veľa krát nemá ani na lieky. Vzhľadom k tomu, že žalovaná nárok žalobcu v celom rozsahu uznala, súd vo veci rozhodol podľa § 153a ods. 1 O.s.p. rozsudkom pre uznanie. O náhrade trov konania rozhodol s odkazom na § 150 ods. 1 a 2 O.s.p.. Konštatoval, že vo veci bol žalobca v prevažnej časti sporu úspešný, súd mu však náhradu trov ani sčasti nepriznal, majúť za to, že na strane žalovanej sú dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v tom, že po odrátaní výdavkov u žalovanej z jej mesačných príjmov jej zostane tak malá suma, z ktorej len sotva si môže zabezpečiť na celý mesiac čo i len stravu a nie ešte aj uhradiť ďalšie svoje náklady, napr. lieky. Žalobcu ako právnickej osoby podnikajúcej podľa Obchodného zákonníka sa naopak nepriznanie náhrady trov konania v uplatnenej výške nijako nedotkne.

2. Proti rozsudku, jeho výroku o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil. Vyslovil názor, že súd mu mal ako úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania minimálne v časti zaplateného súdneho poplatku zo žaloby. Poukázal na to, že za účelom nepremlčania jeho nároku, ktorého dôvodnosť bola potvrdená aj napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie, mu nezostávalo nič iné, len si uplatniť právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky zákonným spôsobom v súdnom konaní. Žalovaný sám svojim správaním (nezaplatením dlhu z titulu nesplateného úveru) dal príčinu na podanie žalobného návrhu voči nemu v súdnom konaní. Voči žalovanému bol v celom rozsahu úspešný, z tohto

dôvodu považuje nepriznanie náhrady trov konania za nespravodlivé minimálne čo do náhrady konania za zaplatený súdny poplatok, ktorý musel v tomto konaní zaplatiť.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP v napadnutej časti výroku o trovách konania a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výrok rozsudku, ktorým súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 355,52 eur s príslušenstvom sa odvolací súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie žalobcu nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 367 CSP).

5. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, ktorým bol s účinnosťou od 01.07.2016 zrušený zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok), právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. V danej veci treba uviesť, že súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol a odvolanie žalobcu bolo podané v čase účinnosti zák. č. 99/1963 Zb., preto odvolací súd odvolacie dôvody žalobcu a postup a rozhodnutie súdu prvej inštancie posudzoval podľa vtedy platného a účinného procesného predpisu, teda zák. č. 99/1963 Zb..

7. Ustanovenie § 150 ods. 1 cit. zákona umožňovalo, ak existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať. Uvedené ustanovenie tak umožňovalo aplikovať odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok, ako aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Bolo odôvodnené tým, že by strohá aplikácia príslušných ustanovení o náhrade trov konania, spočívajúcich na zásade úspešnosti v spore, mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdosti.

8. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že napriek úspechu žalobcu v konaní, v danej veci existujú dôvody pre aplikáciu výnimočného ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., pre ktoré je namieste úspešnému žalobcovi náhradu trov konania, vrátene trov za zaplatený súdny poplatok, nepriznať. Tieto dôvody zhodne ako súd prvej inštancie videl v osobných, majetkových a zárobkových pomeroch žalovanej, ktorá je nemajetná, bez úspor, je poberateľkou starobného dôchodku v sume 360 eur mesačne (pričom len za byt hradí mesačne sumu 260 eur mesačne), má ďalšie náklady spočívajúce v platení liekov, takže zaplatenie trov konania žalobcovi by v jej prípade viedlo k nežiaducej tvrdosti, keď by jej mohlo spôsobiť existenčné problémy.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti považoval za správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si náhradu týchto trov neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).